

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 381/2010-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. októbra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. J., D., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v neoznačenom konaní, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. J. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 4. mája 2010 doručené podanie J. J. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „Žaloba“, ktorým namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v neoznačenom konaní.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Dňa 05. 05. 2008 sťažovateľ podal na Krajskom súde Banská Bystrica ako vecne a miestne nepríslušnom súde žalobu na náhradu škody spôs. nez. rozhodnutím jednotlivca

M. D. KS – B. Bystrica Obchod. odd. dňa 7.5.2008 číslo 34 Nc Cb 15/08 upovedomil o postúpení spisu proti odporcovi – jednotlivcovi M. D.

...

Tohto prípadu sa sudcovia OS – Veľký Krtíš vzdali uznesením KS – B. Bystrica 12 NcC 35/2008-25 zo dňa 20.08.2008 a vec bola prikázaná OS – Lučenec. Aj títo sudcovia OS Lučenec sa tohto prípadu vzdali uznesením KS – B. Bystrica 17 NcC 37/08-39 zo dňa 30. septembra 2008 a táto vec bola prikázaná na prejednanie OS – Žiar nad Hronom. OS – Žiar nad Hronom mi zaslal toto vydané uznesenie KS – Banská Bystrica 17 NcC 37/08-39 zo dňa 30.04.2008... kde ja som toto prebral dňa 15.12.2008. Teda od toho dátumu 15.12.2008 a od vydania popísaného uznesenia KS – B. Bystrica a jeho zaslania mojej osobe – sťažovateľovi OS Žiar nad Hronom v danej veci nič nekonal a ani mi nič do dnešného dňa neoznámil čo uplynulo 16 mesiacov. Dňa 05.10.2009 bola podaná sťažnosť do rúk predsedu súdu OS Žiar nad Hronom v tejto právnej veci – jednotlivca – kde mi do dnešného dňa – vôbec neodpovedal predseda súdu – čo znamená, že plne ignoroval moju sťažnosť. Od podanej a pridelenej žalobe jednotlivca M. D. OS Žiar nad Hronom v príkrom rozpore s procesným právom nekonal a nerozhodoval o žalobe podanej dňa 05.05.2008 a ani nevykonal žiadny iný relevantný procesný úkon v danej veci.“

Zbytočné priedahy v konaní okresného súdu sťažovateľ vidí „v tom, že od poslednej korešpondencie 15.12.2008 OS – Žiar nad Hronom v právnej veci neurobil žiaden relevantný právny úkon“.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyslovil, že okresný súd v konaní, spisovú značku ktorého sťažovateľ neuviedol, porušil jeho základné právo prerokovať vec bez zbytočných priedahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby okresnému súdu prikázal konať tak, aby „vec bola čo najrýchlejšie prejednávaná“, a ďalej žiadal, aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 140 000 €, ako aj náhrada trov konania. Okrem uvedeného sa sťažovateľ napokon domáhal, aby mu bol ustanovený právny zástupca v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Za zjavne neopodstatnený návrh možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Ústavný súd môže sťažnosť odmietnuť pre zjavnú neopodstatnenosť aj vtedy, ak je zrejmé, že medzi namietaným postupom orgánu štátu a označeným základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktoré zaručuje konanie bez zbytočných prietáhov, nie je žiadna súvislosť, ktorá by reálne vytvárala základ na záver o možnom porušení týchto práv (mutatis mutandis II. ÚS 79/05). V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na skutočnosť, že je dôkazným bremenom sťažovateľa preukázať existenciu uvedenej priamej súvislosti.

To vyplýva aj z ustanovenia § 20 ods. 1 zákona ústavnom súde, podľa ktorého navrhovateľ vo svojom návrhu je povinný okrem iného predložiť aj ním navrhované dôkazy.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti identifikoval konanie, v ktorom namieta existenciu zbytočných prietahov iba prostredníctvom osoby odporcu a predmetu konania. K osobe odporcu uviedol, že konanie sa týka „samého jednotlivca M. D. ... – len tento jednotlivec“. V inej časti sťažnosti sťažovateľ identifikoval predmet konania ako „rozkaz na zaplatenie sumy 2 000 000 Sk v prepočte 66 387,83 €“. Zároveň opakovane uviedol, že v danom prípade nejde o konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 224/2008, a to napriek tomu, že sa konanie sp. zn. 5 C 224/2008 so sťažnosťou napadnutým neoznačeným konaním zhoduje s dátumom podania žaloby (5. máj 2008) a čiastočne aj s okruhom účastníkov konania. Podľa tvrdenia sťažovateľa „sú viacerí žalovaní v určitej kauze 5 C 224/2008, kde sa medzi nimi práve tiež nachádza aj tento jednotlivec – preto sa táto žaloba (sťažnosť, pozn.) netýka práve prípadu 5 C 224/2008“.

Ústavný súd z vyžiadaného vyjadrenia okresného súdu z 28. septembra 2010 zistil, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) č. k. 17 NcC 37/08-39 z 30. septembra 2008 bola okresnému súde prikázaná vec vedená na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 17 C 124/2008, a to z dôvodu vylúčenia všetkých sudcov Okresného súdu Lučenec. Prikázaná vec bola okresným súdom prijatá 11. novembra 2008 a zaregistrovaná pod sp. zn. 5 C 224/2008. Uvedená vec je zároveň jediným konaním vedeným okresným súdom, ktoré sa okruhom účastníkov konania a predmetom konania zhoduje s konaním napadnutým sťažnosťou.

Sťažovateľ na preukázanie svojich tvrdení o zbytočných prietahoch v ním neoznačenom konaní predložil jediný dôkaz, a to časť uznesenia krajského súdu č. k. 17 NcC 37/08-39 z 30. septembra 2008, ktoré však, ako už bolo uvedené, bezprostredne súvisí práve s konaním sp. zn. 5 C 224/2008, teda s konaním, ktorého sa sťažnosť, podľa výslovných vyjadrení sťažovateľa, netýka. Predmetné uznesenie krajského súdu v kontexte už uvedeného teda nijakým spôsobom nepreukazuje existenciu ďalšieho sťažovateľom neidentifikovaného konania, ktoré má byť predmetom sťažnosti.

Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ namieta porušenie svojich práv v konaní, ktoré sa nepodarilo identifikovať, ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ neunesol dôkazné bremeno týkajúce sa jeho nezrozumiteľne formulovaných tvrdení, a preto ústavný súd nemá za preukázanú akúkoľvek priamu súvislosť medzi postupom okresného súdu a sťažovateľom označenými základnými právami. Sťažnosť sťažovateľa bolo preto potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že uplatnenie jeho právomoci je viazané na splnenie viacerých formálnych aj obsahových náležitostí sťažnosti. Až na zákonom presne definované výnimky je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, pričom viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovatelia domáhajú. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovatelia domáhajú v petite svojej sťažnosti. Sťažnosť sťažovateľa však v danom prípade neobsahuje kvalifikovaný návrh rozhodnutia vo veci samej, ktorý by bol vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, keďže absencia jednoznačnej identifikácie sťažnosťou napadnutého konania je závažným obsahovým nedostatkom petitu brániacim meritórnemu preskúmaniu sťažnosti. Ústavný súd konštatuje, že ani prípadná výzva na odstránenie nedostatkov podania adresovaná sťažovateľovi by zjavne nenaplnila svoj účel, keďže sťažovateľ vo svojej sťažnosti opakovane uviedol, že spisová značka, pod ktorou okresný súd vedie sťažnosťou napadnuté konanie, mu nie je známa, ani túto „nevedel zistiť telefonicky – nevedeli čo robiť!!“. Nedostatok sťažnosti spočívajúci v nemožnosti identifikovať súdne konanie, v ktorom malo dôjsť k zásahu do práv sťažovateľa, znemožňuje ústavnému súdu uplatniť jeho právomoc a preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania (mutatis mutandis IV. ÚS 409/04). Podanie sťažovateľa označené ako „Žaloba“ bolo preto možné odmietnuť aj pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

Kedže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami v nej obsiahnutými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. októbra 2010